68STE JAARGANG No. 8143 VRIJDAG 20 APRIL 1951 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Daverend gejuich van afgevaardigden begroette Mac Arthur

"In de schemering van mijn leven spreek ik u toe".

Washington — Een daverend gejuich begroette MacArthur, toen hij vastberaden en gespannen kijkend de vergaderzaal van het Huis van Afgevaardigden betrad voor het houden van zijn toespraak tot het Congres. Alle afgevaardigden en senatoren verhieven zich van hun zetels en juichten hem toe.

„Het Amerikaanse Congres", zeide MacArthur, „belichaamt de hoop en het streven van het gehele menselijke ras. Ik spreek u toe in de schemering van mijn leven en zonder enige bitterheid. Ik ken slechts één doel: de Verenigde Naties te dienen."

„Sommigen zijn van mening, dat de Verenigde Staten niet sterk genoeg zijn om zowel op het Aziatische als op het Europese front weerstand te bieden aan het communisme. Ik moet zeggen, dat ik mij geen groter defaitisme kan indenken dan dit."

Onder langdurige toejuichingen van de leden van het Congres verklaarde generaal MacArthur: „Ik heb er in het verleden met nadruk op gewezen, dat het uit militair oogpunt gezien een dringende noodzaak is, dat Formosa onder geen enkele omstandigheid in communistische handen valt. Indien dit wel zou gebeuren, zou de vrijheid van de Philippijnen en Japan onmiddellijk bedreigd worden en wij zouden mogelijk gedwongen worden ons op de Californische kust en in de staten Oregon en Washington terug te trekken.

Communistisch China heeft in Korea ingegrepen, waardoor een nieuwe toestand werd geschapen, welke beslissingen op diplomatiek terrein vereiste. Zij zijn evenwel niet genomen. De Verenigde Naties waren er dichtbij hun doeleinden in Korea te verwezenlijken, toen China ingreep. Om de nieuwe vijand te verslaan is het noodzakelijk bepaalde maatregelen te nemen. Deze omvatten een marineblokkade van de Chinese kust, het uitvoeren van luchtverkenningen boven Chinees gebied en het opheffen van de beperkende bepalingen voor de Chinese nationalisten op Formosa.

MACARTHUR AAN 'T WOORD

In de lekenkringen is ernstige critiek op mij uitgebracht, vooral in het buitenland, ondanks het feit, dat ik meen te weten, dat bovenvermelde inzichten in het verleden volledig gedeeld zijn door vrijwel elke militaire leider, die met de Koreaanse campagne te maken had, met inbegrip van de chefs der generale staven.

Wanneer de Verenigde Staten een oorlog wordt opgedrongen, hebben wij slechts één antwoord: hem met alle ons ten dienste staande middelen tot een spoedig einde te brengen. Het enige doel van een oorlog is het bevechten van de overwinning en nimmer besluiteloosheid zonder einde. Enkelen willen tegenover het rode China een op concessies gebaseerde verzoeningspolitiek voeren. Zij geven blijk geen kennis te dragen van de duidelijke lessen der geschiedenis. Een politiek van sussing leidt tot nieuwe en bloediger oorlogen. Mijn soldaten vroegen mij, waarom de op het slagveld bevochten militaire voordelen weer aan de vijand prijs gegeven worden" en met van ontroering trillende stem voegde MacArthur hieraan toe: „Ik kon die vraag niet beantwoorden"

MacArthur besloot met te zeggen, dat de hoop en de dromen, die hem bezielden, toen hij 52 jaar geleden werd opgenomen in de gelederen van het Amerikaanse leger, hem sinds lang hebben verlaten. „Er is een oud soldatenliedje, dat zegt: Oude soldaten sterven nooit, zij worden schimmen en verdwijnen". (Old soldiers never die, they just fade away). „Ik ben nu zo ver: een oude soldaat, die heeft gepoogd zijn plicht te doen, zoals die hem door God is voorgeschreven. Vaarwel!".

MacArthurs toespraak werd herhaaldelijk door soms langdurig applaus van de Congresleden onderbroken. Dit was speciaal het geval, toen hij sprak over de noodzaak, dat Formosa uit de handen van de communisten wordt gehouden. MacArthur noemde ook nog Tibet als een gebied, waar communistisch China van agressiviteit heeft blijk gegeven. Hij deelde voorts mede versterkingen voor Korea te hebben gevraagd, doch dat hij te horen kreeg, dat deze niet beschikbaar waren. Hij zeide, voortdurend doch vergeefs om nieuwe beslissingen op politiek terrein te hebben verzocht.

Over zijn troepen in Korea zeide MacArthur nog: „Ik heb zo juist uw in Korea vechtende zonen verlaten. Zij doen hun best en ik kan u zonder enige terughouding mededelen, dat zij in elk opzicht schitterend zijn. Ik heb voortdurend gepoogd hen te behouden en ik heb niet afgelaten er naar te streven dit woeste conflict op eervolle wijze in de kortst mogelijke tijd en met zo min mogelijk verlies aan mensenlevens tot een oplossing te brengen."

Reacties op Mac Arthurs rede

Washington — Het hoofd van de Amerikaanse stafchefs, generaal OMAR BRADLEY, heeft Donderdagavond aan verslaggevers medegedeeld, dat MacArthur naar zijn mening „een zeer goede toespraak" heeft gehouden. Hij voegde hier echter aan toe, dat men voor bijzonderheden het gesprokene woord voor woord moet bestuderen. Hij weigerde enig commentaar te geven op MacArthurs verwijzing naar de verenigde stafchefs.

Volgens functionarissen van het Witte Huis had president Truman geen commentaar te geven op MacArthurs redevoering.

De republikein **Harold Stassen** verklaarde: „Deze toespraak was een van de belangrijkste in de Amerikaanse geschiedenis. De invloed ervan op de gehele Amerikaanse politiek zal even groot zijn als die van de afscheidsboodschap van George Washington."

Ook sommige democraten hebben de rede geprezen. De leider van de democraten in het Huis van Afgevaardigden, John Mac **Cormack**, zeide, dat de generaal „op meesterlijke wijze" zijn standpunt had uiteengezet, „dat iedereen voor het grootste gedeelte" zou kunnen delen. „De ernstige gedachten, die wij allen moeten hebben, is, dat het gevaarlijk is in een oorlog met China te worden gewikkeld."

Naar schatting hebben ruim 30 millioen Amerikanen MacArthurs toespraak in het Congres per televisie gevolgd.

„Eenstemmig advies".

Washington — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft een verklaring uitgegeven, waarin gezegd wordt, dat president Truman „op grond van het eenstemmige advies van zijn belangrijkste militaire en burgerlijke raadslieden" Mac Arthur had ontslagen. Het ministerie gaf deze verklaring uit naar aanleiding van vragen van de pers over de verklaring van MacArthur, dat zijn mening over de oorlogvoering in het Verre Oosten gedeeld wordt door de chefs van de generale staven. De woordvoerder voegde hier echter aan toe, dat bovengenoemde verklaring niet betekende, dat de woorden van MacArthur tegengesproken werden.

MacArthur in New York.

New York — Donderdagavond is MacArthur in New York aangekomen. Op het vliegveld werd hij begroet door een welkomstcomité van burgemeester Impellitteri. Er werden 17 saluutschoten afgevuurd.

In de perskamer verklaarde MacArthur: „Ik had 71 jaar nodig en ik moest 10.000 mijl afleggen om uit te vinden, wie in feite de Verenigde Staten regeren. Dat zijt gij, mensen van de pers."

In het Waldorf Astoria Hotel

LEGER-COMMUNIQUE.

Tokio — De Amerikaanse troepen hebben op het centrale front in Korea aanvallen van de Noordelijken met behulp van vlammenwerpers teruggeslagen, zo meldt een communiqué van het achtste leger. Een Noordelijke compagnie trok zich na een gevecht van man tegen man terug tot ten Noorden van Jontsjon. De Noordelijken werden ook ten Zuid-Oosten van Tsjorwon bestookt.

Volgens een overzicht van het Amerikaanse achtste leger blijft de tegenstand van de Noordelijken langs het gehele front verminderen. De troepen van de Verenigde Naties hebben de verkenningen voortgezet en verbeteren hun stellingen. Er worden geringe vorderingen langs het Westelijke front gemaakt, aldus het communiqué.

Hernieuwde speculaties.

Tokio — De huidige stilstand in de strijd aan het Koreaanse front heeft de speculaties over een mogelijke regeling van het conflict door onderhandelingen doen herleven. Waarnemers hechten betekenis aan het feit, dat de Noordelijken na weken van uitgebreid opbouwen van hun strijdkrachten thans plotseling de goede verdedigingsstellingen hebben verlaten bij aankomst van kleine patrouilles van de verbonden troepen aan het centrale front. Zij trekken zich vrijwel zonder strijd terug. Waarnemers verklaren, dat het achterwege blijven van een verwacht voorjaarsoffensief der Noordelijken niet alleen door militaire factoren kan worden verklaard.

Een officier van de verbonden troepen, die niet met name genoemd wilde worden, verklaarde Donderdag, dat de mogelijkheid van een poging om het conflict door onderhandeling te regelen, groter dan ooit is; dat het door de critiek op het ontslag van MacArthur bijzonder waarschijnlijk is, dat president Truman zal trachten een oplossing in Korea te bereiken „als middel om deze drastische stap te rechtvaardigen."

Recht tot het hart

Gezond verstand en karakter zijn de staatsman van dikwijls meer nut dan genialiteit.

"Affray" nog niet gevonden

Alle hoop op redding opgegeven

Londen — De Britse admiraliteit heeft Donderdag medegedeeld, dat er geen hoop meer bestaat op het alsnog redden van opvarenden van de gezonken onderzeeboot „Affray".

Deskundigen van de Britse marine staan verbaasd over het volledige verdwijnen van de „Affray". De moderne duikboten, zo verklaren zij, zijn met verschillende middelen uitgerust om in geval van nood seinen te geven. Als de boot zou zijn aangevaren of uit elkaar gesprongen, zouden er brokstukken te zien zijn geweest. Het loslaten van de telefoonboei geschiedt automatisch bij een ongeluk. Dit middel wordt zo goed als feilloos genoemd.

Slechts tweemaal tevoren is in vredestijd een Britse duikboot op zulk een geheimzinnige wijze verdwenen. In 1932 verdween er een in het Engelse Kanaal met 60 man en in 1921 een ter hoogte van de Scilly-eilanden met 57 opvarenden.

Buiten de mijnenvegers waren Donderdagochtend 4000 zeelieden met 34 schepen alsmede vliegtuigen met het opsporingswerk bezig. Behalve met sleepkabels werd het zoeken ook met andere middelen voortgezet. Er zijn vijf mijnenvegers in actie. De afgedregde stukken worden met boeien aangeduid, opdat er niets overgeslagen wordt. Volgens de laatste berichten heeft het bergingsvaartuig „Asdic" contact gemaakt met een onbekend voorwerp op 70 meter diepte. Een duiker is omlaag gestuurd om zekerheid te krijgen over het voorwerp.

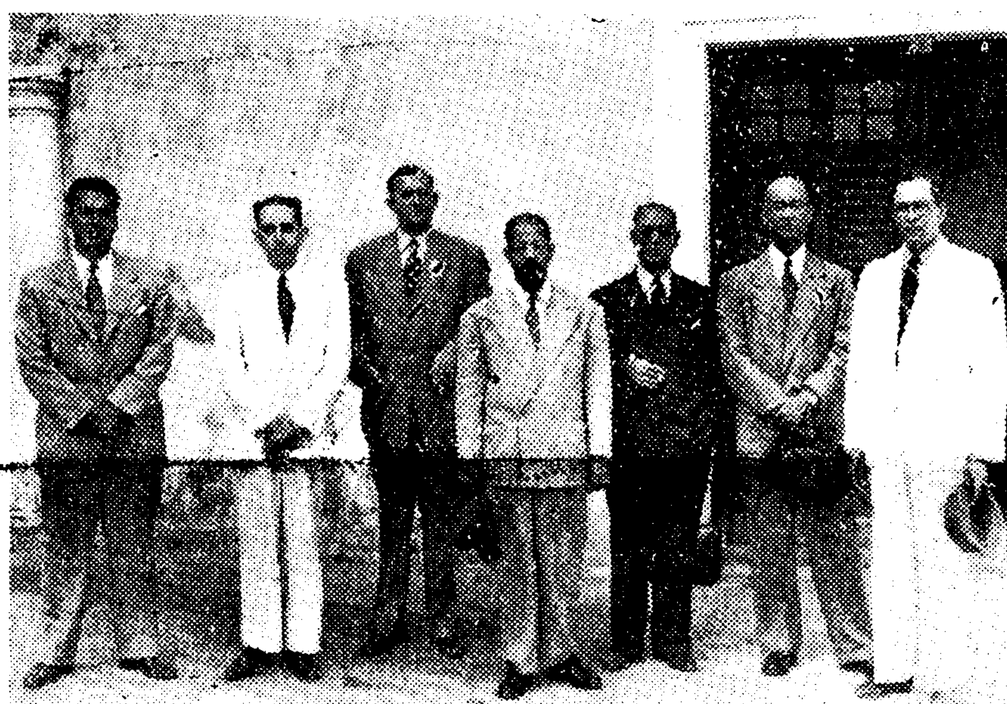
De admiraliteit deelt mede, dat het zoeken wordt voortgezet om de juiste positie van de „Affray" vast te stellen. Ook zal alles in het werk gesteld worden om de oorzaak van de ramp vast te stellen.

Londen — Naar aanleiding van de mededeling van de Britse admiraliteit, dat er geen redelijke hoop meer bestaat op het redden van de opvarenden van de „Affray", heeft Koning George van Engeland de volgende boodschap tot de Britse minister van marine gericht: „Wilt u het innige gevoelen van medeleven van de Koningin en mij aan de familieleden van hen, die hun leven hebben verloren bij de tragische ramp van de „Affray", overbrengen".

Premier Attlee heeft een soortgelijke boodschap aan de admiraliteit gezonden.

Vergadering zonder woorden.

Parijs — De plaatsvervangers van de ministers van buitenlandse zaken van de Grote Vier hielden Donderdag hun tot dusver kortste vergadering. Zij duurde 10 minuten. Een Westelijke woordvoerder zeide: „Er heerste ongeveer acht minuten stilte, omdat Gromyko geen instructies had en de andere plaatsvervangers niets te zeggen hadden".

ONZE NIEUWE REGERINGSRAAD — (van links naar rechts) C. L. DELVALLE (Economische Zaken en Verkeer); DR E. J. VAN ROMONDT (Openbare Gezondheidsdient en Sociale Zaken); J. PAUW (Openbare werken); Mr DR DA COSTA GOMEZ (Voorzitter, Algemene Zaken, Landbouw, Veeteelt, Visserij en Watervoorziening); W. LAMPE (Justitie); J. H. SPROCKEL (Onderwijs); W. R. PLANTZ (Financiën).

het nieuws van vandaag

Er zijn mensen, die zo tegen het MacArthur-conflict aankijken: gehoorzaam of ongehoorzaam is een kwestie die zand over een veel belangrijkere gooit: Wie heeft het juiste antwoord op de vraag hoe het communistisch wereldgevaar moet worden aangepakt.

Wij hebben reeds meerdere malen als onze overtuiging te kennen gegeven, dat in het MacArthur „geval de vraag" gehoorzaam of ongehoorzaam de voornaamste is, niet zozeer omdat die vraag de gewichtigste is, maar omdat ze het zekerst kan beantwoord worden. Zijn ongehoorzaamheid is een feit en een feit met zeer ernstige gevolgen. De agressieve of defensieve houding t.o.v. het communisme blijft een gissing over de juistheid waarvan toekomstige feiten uitspraak zullen doen.

Dit vooropgezet is het wel nuttig onze aandacht eens te wijden aan deze twee tegengestelde standpunten: het agressieve van MacArthur en het defensieve van de V.N. en van de V.S. Is dit agressieve standpunt van de grote generaal zo evident het juiste, dat het als een zeer vergefelijke vlag kan dienen, die de lading van zijn verzet tegen zijn Regering en tegen de V.N. dekt?

In het nabije verleden hebben de feiten ons geleerd, dat het baat brengt tegen het communisme zijn tanden te ontbloten. Zwakheid, wankelmoedigheid in de tegenstander is voor de Roden slechts een vingerwijziging, dat het signaal op veilig staat en dat ze dus des te schaamtelozer hun machts honger kunnen bevredigen. Een krachtige houding t.o. hen heeft het omgekeerde effect: een menigte recente feiten zijn daar, om dat te bewijzen.

Alleen moeten we hierbij niet vergeten dat krachtige houding en defensieve houding elkaar niet uitsluiten en dat krachtige en agressieve houding niet identiek zijn. Sinds enkele jaren heeft Amerika inderdaad geleerd geen zoete koekjes met de communisten te bakken, maar daarbij staat het evenzeer vast, dat ze tot nog toe nimmer een agressieve houding heeft aangenomen. Waar de rode neus zich in zaken stak, waar hij niets te maken had, gaf het

MacArthur

Westen er een stomp op, en dat was dat.

MacArthur echter meent dat de krachtige houding zeker bepaaldelijk in het geval tegen de communisten, een agressieve houding moet zijn. Met minder dan dat is het Westen verkocht. Dat is een inzicht, maar is het juist? En is het zo zeker juist dat hij er opstand voor kan plegen tegen zijn Regering en tegen de V.S. d.i. de vrijwel unanieme consensus van alle vrije landen ter wereld?

Wie zal zeggen of zijn inzicht juist is? Laat staan dat er iemand zeggen kan, dat het zeker juist is. De geschiedenis alleen kan hier leren. Zeker is echter dat in het verleden door een of andere mysterieuze gang van zaken de democratieën aanvankelijk altijd het lijdend voorwerp gespeeld hebben tegenover would — be wereldveroveraars. Dat ze altijd een defensieve houding hebben aangenomen. En niet alleen dat zij ondanks dat nog elke strijd van die aard gewonnen hebben, wanneer eenmaal de tijd van dulden voorbij was, maar ook diende dit „aanvankelijk dulden" in de onvermijdelijke strijd op leven en dood, die volgde, tot een inspiratie des te machtiger naarmate er meer en langer geduld was.

Het is wellicht een paradox, die de krijger MacArthur weining verstaat, maar de V.N. zullen in hun strijd tegen de communistische tyrannie des krachtiger zijn naar mate ze meer hebben geduld.

Mgr. Hosé Maria Martinez Sarrion ten grave gedragen

Katholiek is Wereldbroederschap.

Een mahonichouten kist, die tussen zilveren kandelaars op het zwart gedrapeerd priesterkoor van de Sint Annakerk stond. De kerk was gevuld met autoriteiten en belangstellenden. En toch, welk een eenzaamheid symboliseerde die alleenstaande, gesloten kist.

Daarin rustte het stoffelijk overschot van de 74-jarige Bisschop, Mgr **José Maria Martinez Sarrion,** wiens leven plotseling genomen werd door de engel des doods op de hoge zeeën tussen Santos in Brazilië en Ponce in Porto Rico. Een kerkvorst rustte daarin, die in zijn leven wellicht niet veel eenzaamheid gekend heeft. Die altijd omringd was van gaanden en komenden; die het middelpunt was van de webbe, die het bestuur van een gemeenschap is.

En dit bezige, dit steeds omstuwde leven kwam in de meest absolute eenzaamheid abrupt ten einde. Daar rust hij in een gesloten kist, die in het priesterkoor staat. Vele mensen heeft zijn dood nog op de been gebracht, maar hij weet het niet meer. Voor hem is het als was hij aan de golven toevertrouwd, waar zijn schip hem dagenlang over heen heeft gedragen.

Maar naast die eenzaamheid treft toch ook weer de gedachte van de cosmopolitische katholieke gemeenschapszin. Deze ontijdige dood, die zulke gecompliceerde verwikkelingen pleegt op te werpen, dat de geest er een ogenblik voor stil staat, was geen probleem voor de wereldgemeenschap der catolica, waarin een ieder kind van de Hemelse Vader, en allen broeders van elkander zijn. Hoe triest, hoe eenzaam en verlaten de omstandigheden van zijn dood ook waren, niet die van zijn begrafenis. Alsof het hun eigen kerkvorst was, zo hebben zijn broeders in het priesterschap de laatste eer bewezen aan hem, die de Herder was van een zeer verre kudde.

* * *

Om half vijf werd, gelijk gisteren gemeld, het stoffelijk overschot van het St. Elizabeth hospitaal overgebracht naar de kathedraal. Aldaar aangekomen werden de bisschoppelijke kentekenen de witte mijter en de paarse stool op de kist geplaatst.

Een onbekende hand had een tuiltje paarse Trinitaria's op de kist achtergelaten......

De kerk vulde zich met belangstellenden, waaronder wij opmerkten de wnd. Gouverneur Mr F. A. Jas met zijn Adjudant, Kapt. R. v.d. Beek, de Wnd. Vice-Consul van Spanje, de heer J. M. F. Martijn de Voorzitter van de R.R., Mr Dr E. M. da Costa Gomez de Kapitein en verschillende passagiers van de „Pathfinder", het schip, dat de overledene overbracht; vele vertegenwoordigers van het Corps Consulair; Officieren van de Conde de Argaleo, een Spaanse boot, die slechts een uur tevoren was binnengelopen en die zeer attent door de firma Maduro van de begrafenis van hun hoge landgenoot verwittigd waren; alsmede vele andere burgerlijke en religieuze belangstellenden. De Voorzitter van de Staten Mr I. C. Debrot had een bericht van verhindering gestuurd.

Om precies 5 uur betrad Zijne Hoogw. Excellentie Mr A. v.d. Veen Zeppenfeldt van geestelijken in zwarte liturgische gewaden omstuwd het altaar om de pontificale absoute te verrichten.

Een versterkt mannenkoor zong op indrukwekkende wijze de vijf responsories waarvan de eerste Gregoriaans, de drie volgende recitative, en de vijfde de Libera was van Perosi. De absoutes werden achtereenvolgens verricht door de Hoog Eerw. P. L. van Rooy, de Zeer Eerw. Paters C. Spekle, A. Volk en M. Halsman. Ten slotte verrichte Mgr de laatste absoute, daarin bijgestaan door zijn Secretaris P. A. Erkamp. Als diaken en sub-diaken fungeerden de Zeer Eerw. Paters V. Jansen en B. v. Engein.

Onder het beieren van de doodsklok zette de begrafenisstoet zich onder grote belangstelling van het publiek in beweging, te voet gevolgd door Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt, de wnd. Gouverneur Mr F. A. Jas, waarachter een zeer lange rij leken en religieuzen volgde.

Op het Kerkhof werd de kist in een nieuwe grafkelder geplaatst, nadat deze eerst door de Zeer Eerw. P. C. Spékle was gezegend. Onder gebed van de aanwezigen werd het graf gesloten, waarna Zijne Hoogw. Exc. met enkele woorden de aanwezigen namens de kerkelijke overheid, familieleden en gelovigen bedankte voor de betoonde belangstelling.

Wij merkten kransen op geplaatst namens het Apostolisch Vicariaat en het Vice-Consulaat van Spanje.

Zo kwam een mensenleven ten einde op een wijze, die tekenend is voor de diepste zin van het menselijk bestaan: eenzaam is de mens immers altijd, zelfs temidden van de meest bruisende drukte. Eenzaam, ook al is hij er zich te vaak niet van bewust.

Fair voor nationaal Fort monument

In onze jaren van atoomenergie, van radar, van jet-planes, van samba en mambo, van mixmasters en osterizers, van televisie en LP records, van airconditioners en vaten-wasmachines, doet het, om het nu eens zacht uit te drukken, een beetje vreemd aan dat we ons hier op Curaçao zo druk maken om het behoud van een monument als de FORTKERK.

Waarom stellen we ons niet volkomen op al het nieuwe in en waarom laten we het oude niet aan zijn lot over? Op de plaats waar nu de FORTKERK staat, zou een pracht van een warenhuis gebouwd kunnen worden, sky-high, met toonzalen voor raceboten en bromfietsen, voor stofzuigers en auto's, voor electrische naaimachines en pre-fabricated huizen, voor voetbalschoenen en badcostuums, voor ijskasten en gasovens, voor scheerapparaten en haargroeimiddelen, voor parfums, broedmachines en kunstbenen....

Het zou een reuze warenhuis zijn en de eigenaar zou er misschien best wat in kunnen verdienen. In ieder geval zou het onderhoud van het gebouw er wel op over kunnen schieten. En dan behoeft men in later jaren geen FAIR te houden om het zaakje wat op te knappen. WAAROM DOEN WE DIT NIET?

Omdat we eerbied moeten hebben voor hen die ons vóórgingen en omdat wij verplichtingen hebben tegenover de geslachten, tegenover de generaties die ons zullen volgen. De FORTKERK is een stuk Curaçaose geschiedenis en het is aan ons deze geschiedenis, deze erfenis, ongeschonden en in goede staat weer aan anderen over te dragen.

Daarom een FAIR in ZUIKERTUIN op 28 — 29 en 30 April a.s.

DAAROM EEN FAIR!

Wij zijn trots op het mooie gebouw van de KNSM.

Wij zijn trots op het mooie douane kantoor.

Wij zijn trots op het mooie Cultuur Centrum.

Wij zijn straks trots op de nieuwe haven en op het nieuwe postkantoor en op het nieuwe Laboratorium van de CPIM.

Maar wij zullen boven alles trots en innig dankbaar zijn als de schone Fortkerk voor ons bewaard zal blijven.

De Fortkerk die zoveel eeuwen over zich heen heeft zien gaan.

De Fortkerk die Curaçao heeft gekend van paardentram tot KLM constellation.

Van Koloniale raad tot Regerings raad.

Van ijskist tot diep-vries.

Van het kerosine-blikken-hutje tot behoorlijke woningen.

Van ganzepen tot Parker 51.

Van een Schottegat vol vis tot een Schottegat vol schepen.

Van hobbelige wasbord weg tot gladde asphalt boulevard.

De Fortkerk moet bewaard blijven voor onze kinderen en kleinkinderen en achter achter kleinkinderen.

De Fortkerk moet bewaard blijven voor Curaçao.

Daarom een fair op 28, 29 en 30 April.

NEDERLAND

PRINS OP 28 APRIL NAAR HUIS

's-Gravenhage. — Prins Bernhard keert op Zaterdag 28 April van zijn goodwill-reis naar Zuid-Amerika op Schiphol terug.

CURACAO

MR N. DEBROT VERTEGENWOORDIGER DER NED. ANTILLEN

Gisteren kwam de Regeringsraad in vergadering bijeen en werd de kwestie van de benoeming van de Vertegenwoordiger der Ned. Antillen in Nederland in de voorziening van de vacature, die ontstaan is, nu de heer M. P. Gorsira benoemd is tot gezaghebber van Curaçao, besproken.

Zoals wij reeds eerder melden, zou voor deze post Mr N. Debrot in aanmerking komen.

Thans kunnen wij mededelen, dat Mr N. Debrot als zodanig door de Regeringsraad benoemd is.

HOGE ONDERSCHEIDING VOOR BEKEND STADGENOOT

Naar wij vernemen, is een onzer bekende stadgenoten, de heer Alex Curiël, consul-generaal van Perú ter stede, die sinds geruime tijd in Cuba verblijf houdt, door de president van Cuba, dr Prío Socarrás, benoemd tot commandeur in de Orden Nacional de Mérite Carlos Manuel de Céspedes, wegens belangrijke diensten aan Cuba in Curaçao bewezen.

De uitreiking van de onderscheiding geschiedde in het paleis van de Cubaanse president.

DE OPVOLGING

Nu mr dr da Costa Gomez zijn statenzetel verwisseld heeft voor een Regeringsraad stoel, komt de opvolging van de heer Gomez in de Statenzetel aan de orde.

Als zijn opvolger komt dan in aanmerking dr Lashley, deze echter heeft voor nu en in de toekomst bedankt voor deze vacature-vervulling.

Vervolgens komt in aanmerking Mr N. Debrot, die door zijn benoeming in Nederland niet beschikbaar is. Tenslotte komt de heer B. Daal aan bod, die de benoeming zal aanvaarden.

De heer Ph. Cohen Henriquez treed voor de NVP-fractie op als fractie-leider.

De heer Sprockel zal worden vervangen door de heer E. Morkos.

EVEN AAN DE GROND

Hedenmorgen om 08.40 uur raakte de CSM-tanker „Rebeca" bij het binnenvaren van de haven vast op een vooruitstekende bank ter hoogte van het Waterfort.

Nadat de schroeven 20 minuten flink hun best hadden gedaan gelukte het het schip op eigen krachten vlot te komen en de haven binnen te varen.

PESACH-VIERING SCHOOL „MORIA".

Op de tweede avond van het Israëlietische Paasfeest, dus Zaterdagavond 21 dezer, is voor de leerlingen van de School voor Godsdienstonderwijs en Joodse Cultuur „Moria", een feestelijke bijeenkomst georganiseerd. Het betreft hier de voordracht van de „Hagada", de traditioneie huiselijke avondbijeenkomst, waarop naar vaste voorschriften, over de uittocht van Egypte verhaald wordt. Deze voordracht, welke nog meer bekend is als „Séder", wordt door de leerlingen zélf ten beste gegeven. Het zal dan de eerste keer zijn, dat op Curaçao voor zulk een grote groep een Jeugd-Seder gegeven wordt.

DE WEERSGESTELDHEID.

De min. en max. temperaturen waren 26° en 29.4° C, resp. 76.8° en 84.9° F; de gemiddelde warmte was 27.2° C (81° F).

De min. en max. windsnelheid bedroeg 10 en 23 knopen, gemiddelde snelheid 16 knopen. Er was geen neerslag, het vochtigheids gehalte was 71%.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Successor naar Cristobal, *S. Paula* van P. Cabello naar Cartagena, *Hestia* van Baranquilla, *Oberon* van Aruba naar Maracaibo, *Elouisa* van La Guaira, *Monte Albertia* van La Guaira naar San Juan, *Flevo* naar Cristobal, *Conde de Argelejo* van La Guaira naar Havana, *Colombie* van Kingston naar La Guaira, *Ogeka* van Panama en *Seasplendor* naar Genua.

SPORT

YOUNG CARPENTIER TEGEN KID WALCOTT.

Zaterdag 21 April wordt er weer een serie bokswedstrijden gehouden op Vredenberg. De hoofdschotel is die van de veel belovende bokser van Jandoret, Kid Walcott zal dan een partij van 10 ronde boksen tegen Young Carpentier. We horen veel commentaar dezer dagen. Sommigen „fantasticos" zeggen, dat Kid Walcott van Carpentier zal winnen en nog wel door een knockout. Andere bokesliefhebbers zeggen, dat Kid Walcott geen 5 ronden zal volhouden tegen Young Carpentier.

We weten wel, dat Kid Walcott een harde puncher is en dat hij zelfs van Kid Chocolate op punten gewonnen heeft. Kid Walcott heeft maar één partij verloren tegen Fernando. Dat was een verrassing voor verschillende „fans". Maar hoe zal het nu aflopen????

Young Carpentier is niet gemakkelijk te slaan. Hij heeft tal van boksers k.o. geslagen.

Kid Chocolate heeft in 1949 slechts 3 ronden voor hem gestaan, Baby Oriental (Caracas) werd twee maal door k.o. verslagen, Lightning Joe werd twee maal het slachtoffer. Henry Sno, de ongeslagen kampioen van Suriname, werd bij het begin van de derde ronde k.o. gevloerd. Sindsdien heeft Young Carpentier niet meer op Curaçao gebokst, wel op Aruba en wel tegen Damaso Pareirra van Caracas.

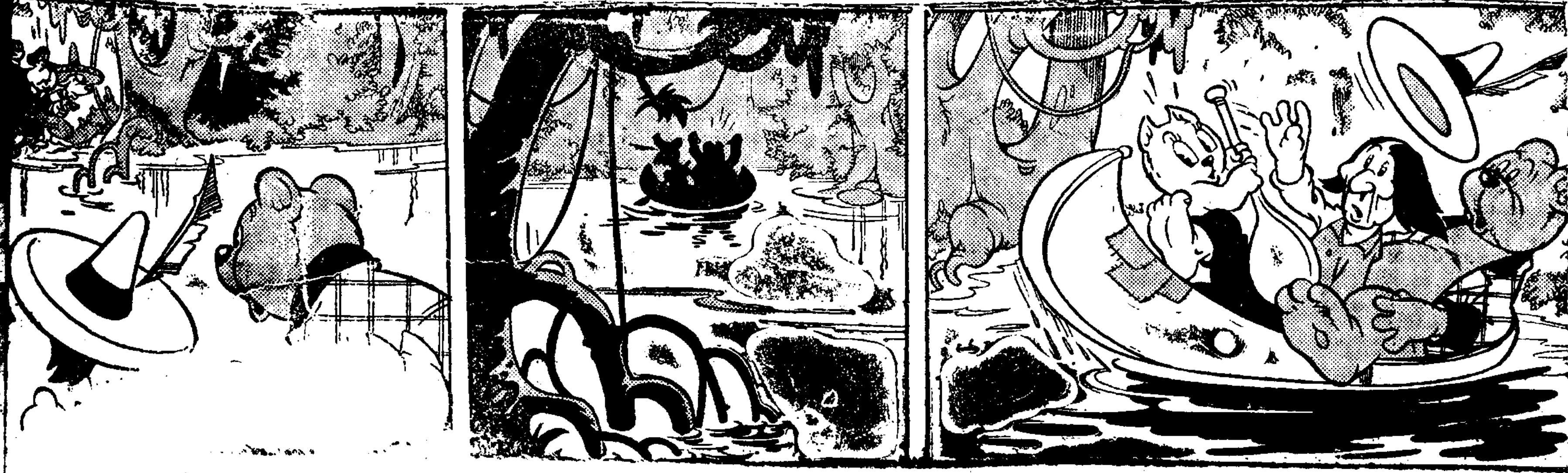
Deze Venezolaanse bokser heeft toen verloren. Zonder twijfel is een ontmoeting Carpentier-Walcott zeer interessant. De winnaar van deze partij zal dan op een nader te bepalen datum uitkomen tegen Battling Siki van St. Maarten, die reeds op Curaçao is.

Zoals wij vernemen, zijn er reeds veel kaarten verkocht in de voorverkoop voor deze belangrijke ontmoeting die een voorproef is voor de komende wedstrijden voor de kampioenschappen in de Ned. Antillen.

RUIME PARKEER-PLAATSEN.

Naar wij vernemen is er als gevolg van een tussen SUBT en de Curaçao Boxing Club gesloten overeenkomst een begin gemaakt met de aanleg van een parkeerplaats, welke plaats biedt aan ruim 150 auto's. Deze parkeerplaats kan voor de wedstrijden van Zaterdagavond a.s. reeds in gebruik genomen worden.

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Poes, Heer Bommel en de Indiaan staarden een tijdje ver- naar de gestalte van Bul Super en Hiep Hieper, die op re oever stonden te dreigen.
of ik schiet!" riep Hieper.
" snauwde Super. „Dat slaat nergens op! Laat dit aan r!"
moeten vluchten!" stelde heer Ollie voor.
ter!" bulderde Super. „Kruip in die lekke kano van jullie! e me?"
niet lek!" zei de Indiaan boos. „Kano goed! Kano best!"
!" loeide Super. „Ga in die kano, of ik schiet!"
k schiet!" vulde Hieper aan.
m-mee.... v-vrienden!" zei heer Bommel. „W-we gaan kano! v-volgt me!"

„Vooruit maar!" zei Tom Poes. „Er zit niets anders op!"
Super en Hieper loerden dreigend en tanden knarsend over hun vuurwapens naar het groepje, dat zich inscheepte.
„Zit je goed?" informeerde Super, met een valse klank in zijn stem. „Houd je goed vast, dikke! Val er niet uit! Zo! En nu hierheen! Vlug een beetje! Kan je niet vlugger roeien, rode broeder?"
„Zal ik schieten?" vroeg Hieper uitsloverig.
„Wacht maar even!" zei Super, „ze komen er al aan."

Dat leek inderdaad zo. Maar de Indiaan had nog maar een paar slagen gedaan, toen Tom Poes ineens naar voren sprong en de pagaai greep.

„Ga liggen!" riep hij. „Ga op de bodem liggen! Ze zullen direct wel gaan schieten, want ik ga omkeren!"

im Sonneveld, cabaret meester bij zijn tournee naar de Antillen.

is een rommelig kantoortje aan de Amsterdamse Keizers- dat naast de gewone attributen een grillig gevormde, in geklede pop onder een stolp en de kop van een ouderwetse ntaarn in papier-maché bevat.
de wanden hangen tekeningen van Steinlen. Buiten ratelen rren voorbij en meeuwen duiken naar het water.
matineuze gedachten worden onderbroken door het zoemen huistelefoon.
naar boven", zegt de stem van WIM SONNEVELD, want nd mij in het kantoor van de befaamde makelaar-in-humor, nenkort met zijn troepje op de Antillen zal verschijnen.

amer waar SONNEVELD en later ontvangt is met rfijnde smaak ingericht. er tegenstelling tot het e kantoorinterieur is niet ar. Maar in beide ver- n voelt mijn gastheer zich behalve de artistieke, is de zakelijke leider van ezelschap.
innemende man met rus- ewegingen en een geestig t, dat op foto's vaak me- liek aandoet.
stem kan alles. Ik ben een vijf minuten binnen vertelt mij een anecdote een bekende actrice en n passant haar markant in.
rna duikt hij in de boe- t en komt met een cor- exemplaar van „Le grand nes" van Allain Fournier proppen.
heb ik van zijn zuster en", zegt hij. Hij is een bewonderaar van de Fran- eratuur. De taal heeft hem geen geheimen, even- s het Engels. Hij spreekt als zijn moedertaal, het- zijn mogelijkheden op het van het Cabaret niet vergroot.
r daarover straks.

„Bent U al eerder in de West geweest?" vraag ik.
„Nog nooit", zegt hij, „Ik verheug mij bijzonder op deze tournée".
„Wie gaan er mee?"

„Mijn vaste kern: EMMY ARBOUS, HETTY BLOK en LIA DORANA; GUUS VERSTRAETE en onze pianist HAN BEUKER".
Op dat ogenblik komt Frisco Wiegersma, de talentvolle decor-ontwerper van Sonneveld Cabaret met koffie binnen.
„Excuseer me, ik moet nog ontbijten", zegt Sonneveld en hij hapt in een beschuit. „Om half twaalf heb ik weer repetitie".
Ik weet, dat de man tegenover mij soms twintig uur per dag in touw is, maar men ziet het hem niet aan. Hij is de vitaliteit zelve. Om van dat schier onuitputtelijke reservoir van geestkracht maar niet te gewagen.
„Hoe bent U eigenlijk begonnen", vraag ik. De huistelefoon zoemt.
„Een ogenblik", zegt hij. „Wie? Ja, ik kom. Het spijt mij, maar ik moet even naar beneden, Parijs is aan de telefoon".
„Hoe ik begonnen ben?" zegt hij, als hij weer in de kamer staat. „Bij Louis Davids in 1936. Ik was zijn Secretaris en debuteerde in zijn Cabaret. Aan hem heb ik zeer veel te danken. Hij was een unieke figuur. Laat eens zien, ja, daarna ben ik een tijdlang aan toneel gegaan. Ik heb gewerkt onder Jan Musch, Cor van der Lugt Melsert en Ko Arnoldi".
„Speciaal in het lichtere genre, neem ik aan?"
„Neen. neen, alles, ook wat men noemt het „serieuze werk".
Maar ik had nu eenmaal de smaak van het Cabaret te pakken en dat maakte, dat ik het „grote toneel" al gauw de rug toekeerde. Ik ging naar Parijs en vond er de atmosfeer, die mij definitief voor het „kleine toneel" deed kiezen. Al geruime tijd liep ik rond met het plan voor een eigen troepje. In 1938 kon ik dat plan verwezenlijken. En het ging, het gaat nog steeds...."
„En hoe!" zeg ik.
Onder de Nederlandse cabaretiers neemt SONNEVELD een zeer bijzondere plaats in. Zonder zijn collega's — zoals Wim Kan, Toon Hermans en Cor Ruys — te kort te doen, kan men zeggen, dat hij voor het Nederlandse Cabaret nieuwe wegen gebaand heeft.
Zo introduceerde hij enkele jaren geleden de pantomine. Onder regie van Marcel Marceau, de befaamde Parijse pantominedanser, die evenals Jean Louis Barrault is voortgekomen uit de school van Etienne Decdoux, bracht men in 1949 een pantomine, waarvoor de dichter M. Nijhoff de begeleidende tekst schreef.
Het succes, dat deze voor Nederland vrijwel onbekende kunstvorm oogstte, was groot.
Sprekend over de nieuwe wegen, die hij bewandelen wil, zegt SONNEVELD:
„Je moet zo min mogelijk aan traditionele vormen vasthouden in ons genre. Waarom moeten wij alleen als Cabaret beschouwen wat twintig jaar geleden daarvoor doorging of wat in Frankrijk gegeven wordt?
In Frankrijk ligt de zaak trouwens anders. Daar brengt men het chanson in dezelfde ruimte waar men zijn glas wijn drinkt.
In Nederland is de toneelzaal ons verblijf en daar moeten wij ons bij aanpassen".
„Hoe zijn in deze weinig opwekkende jaren de reacties van het publiek. Lacht men gemakkelijk of moet je het er uittrekken?"
„De mensen lachen graag", zegt SONNEVELD en zijn gezicht straalt van genoegen. „Zij grijpen werkelijk iedere gelegenheid aan om te lachen en dat is niet verwonderlijk. Je kunt rustig aannemen: als wij iets zeggen, dat dubbelzinnig is, waarmee ik bedoel, iets waar je om lachen of huilen kunt, dan kiest het publiek onvoorwaardelijk het lachen. Maar nogmaals: wij zijn fel anti het traditionele Cabaret, vooral anti dát soort Cabaret, dat de belofte van „lachen, gieren, brullen" alleen op platvloerse wijze schijnt te kunnen inlossen.
Zowel in tekst als in enscenering zoeken wij het originele. Als je op het toneel door een stoel zakt of een roomtaart in je gezicht krijgt, kun je nog altijd verzekerd zijn van een zaal, die flauw ligt van het lachen, maar de kunst is om die vrolijkheid op een andere manier te verwekken en dát is de kunst van het moderne Cabaret".
De voortreffelijke conférencier, die SONNEVELD is, heeft geen „slapstick" nodig om het publiek op zijn hand te krijgen. Met een glimlach, een liedje en een onnavolgbaar vertelde anecdote roept hij het wonder op: het wonder van de bevrijdende lach.
U zult dat weldra kunnen ervaren.

Bert Voeten

Nadere bijzonderheden betreffende data van optreden en programma's zullen later worden bekend gemaakt.

Instrumentaal muziekonderwijs op Aruba
Het Cultureel Centrum Aruba contracteert leerkrachten

Het muzikale onderricht van de jeugd is een gewichtig deel van de opvoeding en reeds vroeg leren vele kinderen een instrument bespelen. Hoewel in onze moderne tijd muziek kunstmatig op velerlei wijzen kan worden geproduceerd en daarom het zelf leren bespelen van een instrument in het gedrang komt (wat is niet gemakkelijker dan door het draaien van een paar knoppen alle gewenste soorten muziek feilloos te horen?), is er toch in elke samenleving behoefte aan muziekonderwijs en worden muzieklessen, theoretisch en practisch, op verschillende wijzen en op verschillende soort scholen gegeven.

Elke stad heeft meerdere leraren en leraressen, privé-lessen worden vooral instrumentaal gegeven, terwijl men voor intensievere vakstudie naar een muziekschool gaat, waar tevens uitgebreid theoretisch onderricht in verschillende vakken wordt gegeven.
De meeste mensen bezitten een meer of een mindere graad van muzikaliteit, er zijn zelfs theoriën, die zeggen, dat elk mens van nature muzikaal is en dat het er maar op aan komt deze natuurlijke aanleg op de juiste wijze te ontwikkelen. In Europa heeft deze muzikaliteit zich ongetwijfeld tot de hoogste graad ontwikkeld, doch daarnaast bezit ieder werelddeel zijn eigen soort muziek, welke heel dikwijls niet veel boven uitsluitend rhytmiek uitkomt, doch welke zich dikwijls door kennisname van de kunst van andere volkeren ontwikkelt tot een eigen muziek, een eigen kunst dus, typish voor een bepaald volk.

Muzikaal

De bevolking van deze eilanden is muzikaal, men behoeft niet ver te zoeken om er de bewijzen voor te vinden. Gezegd wordt, dat er op het eiland Aruba een 2000 piano' aanwezig zijn, dat is best mogelijk, alleen zullen we ons niet bezig houden met de vraag hoeveel van deze instrumenten er in enigszins redelijke conditie zijn. Piano wordt er gespeeld, desondanks, en een beetje gevorderd pianist of pianiste kan dadelijk leerlingen krijgen, want er is behoefte aan onderricht. Hoevelen van deze spelers zijn op zichzelf een artist op het instrument, zonder ook maar één noot te kunnen lezen en hoe zouden zij hun repertoire kunnen uitbreiden, wanneer zij de kunst: het lezen van het muziekschrift, verstonden?
Ook voor andere instrumenten bestaat belangstelling: viool, clarinet, saxophoon, trombone en dan voor zang, getuige de verschillende bestaande dames-, heren-, en gemengde koren. In de eerste plaats moet de behoefte voor de bestaande „conjunto's" gedekt worden, clarinettisten, trompettisten e.d. zijn er dan ook gemakkelijk te krijgen. Practisch onmogelijk is het een redelijk violist te pakken te krijgen, het Arubaans Klein Symphonie Orkest tobt er geregeld mee, terwijl aanbiedingen voor blaasinstrumenten veelvuldig zijn.

Muziekschool

De Overheid heeft gelukkig ingezien, dat de muzikale opvoeding van de jeugd belangrijk genoeg is om deze in het groot ter hand te nemen. De Arubaanse Gouvernementsmuziekschool - A o.l.v. de heren Droog en de Hoop voorziet in een behoefte, het aantal leerlingen loopt in de honderden, terwijl het grote voordeel van deze school is, dat ieder, ook zij, die anders muzieklessen moeilijk of niet zouden kunnen betalen, lessen kunnen krijgen. Deze school werkt volgens het systeem-Gehrels, hetwelk voorop stelt, dat na een theoretische opleiding van twee jaren een practische volgt in de vorm van instrumentaal onderricht. Dit is dan de B-afdeling en hiervoor heeft men gediplomeerde krachten nodig.
Reeds bij het opstellen van het werkprogramma van het Cultureel Centrum Aruba kwam de wens tot het contracteren van een muziekleraar voor Aruba naar voren. De Overheid kon geen gelden beschikbaar stellen voor een dergelijke kracht, particulier initiatief moest hier dus voorgaan. En reeds in 1949 werd contact gemaakt, totdat, na het ontvangen van de eerste subsidie van de Sticusa te Amsterdam, de plannen vastere vormen gingen aannemen. En thans is het zover, dat in de maand Juni op Aruba zullen arriveren de heer en mevrouw Born, geb. Been, hij gediplomeerd pianoleraar, zij gediplomeerd vioollerares en zanglerares, welke tezamen een instrumentale, muziekschool zullen beginnen onder de auspiciën van het Cultureel Centrum Aruba. Het echtpaar is door het C.C.A. gecontracteerd voor een tijd van 6 maanden, in welke periode kan worden afgewacht of deze muziekschool kansen heeft. De heer Louis Born, die gestudeerd heeft aan het Muzieklyceum te Amsterdam, zich vele malen als pianist en als begeleider heeft doen horen en bovendien zich in het bizonder interesseert voor het leiden van koren (hij is leerling geweest van de bekende Felix de Nobel), hoopt op Aruba een vruchtbaar arbeidsveld te vinden, terwijl zijn echtgenote diverse goede vioolspelers voor het plaatselijke orkest zal mogen afleveren, waarin zij zelf, naar zij reeds beloofde, een werkzaam aandeel zal nemen. Dit echtpaar leek daarom zo geschikt, omdat met deze twee personen een groot muzikaal arbeidsveld kan worden bestreken.
Het ligt in de bedoeling nauw samen te werken met de bestaande Gouvernementsmuziekschool-A van de heren Droog en de Hoop. Weliswaar zijn volgens het schema van deze school nog geen leerlingen direct geschikt voor instrumentaal onderwijs, doch door onderling overleg kan een goede regeling getroffen worden.
Aruba staat door het engageren van dit echtpaar aan de spits voor wat betreft het hebben van een volledige muziekschool. Op Curaçao is een dergelijke poging door gebrek aan samenwerking mislukt, deze fout moet op Aruba ten enenmale voorkomen worden. En nu de krachten er zullen komen, hoopt het C.C.A., dat het Gouvernement zich voor hen zal interesseren, zodat tenslotte een volledige Gouvernementsmuziekschool Aruba het resultaat zal zijn, de eerste op de Ned. Antillen. De Inspecteur van het Onderwijs heeft zich gunstig over deze plannen uitgelaten.
Suggesties betreffende het bovenstaande zullen gaarne worden geaccepteerd. De commissie, die de komst van het echtpaar Born voorbereidt bestaat uit 3 bestuursleden van het Cultureel Centrum Aruba, n.l. de heren Steenmeijer (Voorzitter), van Veen (2e Secretaris) en E. E. Croes (Penningmeester), voorts hebben erin zitting genomen de heren J. Droog en Padu Lampe.

TITO GEOPEREERD

Belgrado. — Radio-Belgrado heeft Donderdag omgeroepen, dat maarschalk Tito een galblaasoperatie heeft ondergaan. De patiënt maakt het goed.

Twee zware duels

Estudiantes heeft ook zijn kans verspeeld. Vitesse dat tegen Veendam heeft laten zien dat men met Wishi en omstreken wel degelijk rekening moet houden heeft dat Woensdag avond Estudiantes nog eens goed duidelijk gemaakt. Met een 3—1 nederlaag werd Patricio met zijn mannen langs het lijntje gezet.

HERKANSING.

Hedenavond komen de zware jongens tussen de lijnen Sithoc—Veendam. Ook voor Veendam is het een herkansing. Enkele weken geleden kreeg Sithoc van de Veendammers een malse nederlaag te slikken. We geloven niet dat het hedenavond zo ver zal komen. Sithoc zal zich niet voor de tweede maal laten verschalken. Integendeel, de roodhemden zullen er alles op zetten revanche te nemen. Het belooft dan ook een spannende strijd te worden waarvan velen kunnen genieten.

EEN BELANGRIJKE WEDSTRIJD

En dan krijgt men Zondagmiddag 4 uur SUBT — Jong Holland weer eens tegenover elkaar. Het trekt altijd weer wanneer die twee elkaar bekampen. De laatste ontmoeting tussen deze rivalen werd een grote overwinning voor SUBT. In die tijd waren de blauw gelen in glansvorm, we menen echter geconstateerd te hebben dat die glans wel wat verminderd is, gezien de minder daverende successen van de laatste tijd. Maar ook Jong Holland schittert niet meer als weleer. Wanneer men de rood wit blauwen aan het werk ziet, krijgt men de indruk dat er sterren gezocht worden. De nieuwelingen die verleden Zondag moesten proef draaien, zullen de ogen niet verblind hebben. Daarom hopen we dat er Zondag anderen komen, die meer schittering geven en dat Heyliger ook weer in de SUBT-gelederen staat opgesteld.

Het moet worden een schoon spel, vol spanning en sportiviteit. De winnaar van deze grote slag komt in de finale en de verliezer gaat langs de kant.

DE B-KLASSE.

Zaterdagmiddag gaan Scherpenheuvel en Athene naar het Stadion voor de eerste kennismaking, die naar wij hopen zeer sportief zal zijn.

Athene heeft de laatste tijd van zich doen spreken door overwinningen op P.S.V. en MBP. We zijn geneigd te veronderstellen, dat de grieken het tegen Scherpenheuvel ook wel zullen klaren.

SVV gaat het weer vriendschappelijk doen. De CPN zal als gast fungeren. Dat wil zeggen dat het iets goeds wordt, want CPN zijn letters met klank. Zondagmiddag komen eerst de tweede elftallen van beide verenigingen in het veld en daarna de eerste. Het treffen zal plaats hebben op Scherpenheuvel.

YOUNG GAVILAN HEEFT NIEUWE MANAGER.

De Curaçaose bokser Young Gavilan heeft met ingang van 15 April de heer Frank Cardoze (Studebaker) als zijn manager aangesteld. Fernando blijft zijn trainer.

AGENDA

WEST-END: „The outriders" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Stromboli" 19 en 21 uur.

ROXY: „You can beat the Atom Bomb" en „Louisa" 19 en 21 uur.

RIFSTADION: Knockoutwedstrijd Julianabeker Veendam 1 — Sithoc 1 20.00 uur.

SYNAGOGEDIENSTEN: Vrijdag om 18.30 uur: Avonddienst van Sjabbat en Pésach (Isr. Paasfeest). Na afloop van de dienst: Kidoesj (Wijding van Sjabbat en Pésach).

Zaterdag om 8.30 uur: Ochtenddienst met predicatie en gebed voor de dauw; 's middags geen bijeenkomsten.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Americana, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45

Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Vrijdag: 17.30 Uitzending voor de oudere kinderen; 17.50 Mozart; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Zuigelingen- en Kleuterzorg; 20.45 „Melody Time"; 21.30 Actuele causerie; 21.45 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Vrijdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Intermezzo; 19.15 Buitenlands weekoverzicht; 19.27 Holland Festival; 19.50 Nederlandse Kroniek: 20.05 West-Indische Rubriek: De West in Nederland; 20.21 „Het Schip van de Week"; 20.45 „Het Orkest Zonder Naam"; 20.53 Avondgebed; 20.58 Sluiting.

AVROS.

Vrijdag: 15.30 Reclame; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Naar bed; 17.10 Voor Jarigen; 17.30 Dansmuziek; 18.00 Comité Christelijke Kerken; 17.20 The Voice of America; 18.40 Nieuws; 19.01 Hindostaanse uitzending; 20.00 Advertenties; 20.15 V.J.P.; 20.25 „Nights in Latin America"; 20.40 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur R. H. Helweg, tel. 2080.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. Segaar, JD, Troepiaalweg 18, tel. 4327.

Geneeskundige Dienst:
21 April (12.30) — 23 April (7.30): Dr Ansingh, tel. 2697; bij geen gehoor tel. 2409.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 2701.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458; 18.00 — 19.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling: J. P. Marcussen tel. 2420.

Protestantse Gemeente Emmastad: Vrijdag 20 April 20.15 uur Bijbellezing in de Consistoriekamer.

Zondag 22 April 9.30 uur Kerkdienst in de Emmakerk. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Dr J. Eykman Jeugdbibliotheek: ATTENTIE: Waar blijven de jongens en meisjes, die van lezen houden? Wij maken jullie er op attent, dat er iedere Donderdag van half 5 tot half 6 in de Consistoriekamer boeken worden uitgeleend. Wij zien jullie gaarne in groten getale komen.

Creche: Iedere Zondagmorgen in het Jeugdhuis.

Het kronkelpad van 's mens pogen.

Klap op de vuurpijl.

Een 16-jarige boerenjongen te Vado bij Florence, die door e ziekte het gezichtsvermogen verloren had, heeft dit onverwach gekregen, nadat zijn moeder hem driftig een klap in het gezich ven had, omdat hij de melkbus als slaginstrument bewerkte.

De bok en de vijf geitjes.

De heer Th. Ondam in Zuidermeer (gemeente Berkhout) moet dagen wel aan het spookje „De wolf en de zeven geitjes" hebben g toen zijn tweejarige geit achter elkaar vijf jongen ter wereld br

Een dierenarts verzekerde, dat dit ook voor geiten een zeer dere gebeurtenis is.

"Lost weekend"

Charles Jackson, de schrijver van „Lost Weekend", het verha een chronische dronkaard, heeft een boete van 75 dollar gekregen, hij een auto bestuurde, terwijl hij onder invloed van sterke dran Zijn auto kwam met een andere, bestuurd door een vrouw, in bots

Trouwen rond de klok

In Engeland is Pasen vanouds de tijd, dat veel paartjes in het lijksbootje stappen.

De vroege Pasen viel dit jaar onmiddellijk vóór het einde van h lastingjaar 1950—51, met het gevolg, dat diegenen, die met Pasen den, over het afgelopen jaar ongeveer 85 gulden tot 155 gulden (Cu naar gelang het inkomen) minder aan inkomstenbelasting zullen b aldus de „Daily Herald". Het gevolg is een „hausse" in trouwpa speciaal in Nottingham. Daar moest op Paaszaterdag tussen 8 uur middag en 5 uur namiddag iedere zes minuten een huwelijk geslote den; drie trouwkamers zouden tegelijkertijd in bedrijf zijn.

Een ambtenaar zeide: „We zullen tegen de klok moeten werke de bruid te laat komt, gaat haar beurt voorbij en moet zij achter aansluiten." Een ambtenaar in Glasgow vetrelde: „Ons werksche tot op de minuut geregeld; we hopen nu maar, dat geen enkele z achtige bruidegom zijn ring vergeet en daardoor het gehele sche de war gooit."

Onder vier ogen

Sedert enige maanden oefende de 32-jarige J. van der B. uit Ov het ambt van „heilpraktiker" uit, waarvoor hij in Duitsland een dip behaald zou hebben. Voor ƒ 1.50 liet hij zich aan huis ontbieden, hij dan zijn patiënten met een vergrootglas in de ogen keek, de dia stelde en een geneesmiddel voorschreef, gewoonlijk een drankje, wa hij zich enkele guldens liet betalen. De Venlose politie kreeg lucht het geval en kwam al spoedig in contact met een tiental Venlon die door Van der B. in de ogen waren gezien en medicijnen hadde kocht. Verondersteld wordt, dat hij zijn „practijk" tot over geheel N Limburg uitstrekt. Wegens het onbevoegd uitoefenen van de genees is tegen de man proces-verbaal opgemaakt.

Hoogwaardige Excellentie

De Belgische recherche heeft enkele dagen geleden de 70-jarige dosius de Nemeth aangehouden, die zich uitgaf voor aartsbisschop de Hongaarse orthodoxe kerk in Amerika. Ongeveer een maand ge was hij naar België gekomen, waar hij geld inzamelde om de reisk te dekken voor zijn deelneming aan een z.g. congres van vertegenw digers van alle godsdiensten te Montevideo. Hij was steeds verg van een dame, die hij als zijn zuster voorstelde, doch die niemand a was dan zijn 50-jarige echtgenote. Aan sommige mensen had de „ bisschop" verklaard, dat hij in Cairo verblijf had gehouden, maar daar had moeten vluchten, omdat zijn leven bedreigd werd. Tijdens vooronderzoek kwam vast te staan, dat De Nemeth sedert 30 Janua een hotel te Brussel heeft gewoond en dit verlaten heeft zonder te talen. Verscheidene Belgen werden door De Nemeth voor aanzie bedragen opgelicht.

Bromde, dat het een lust was.

Een boerin uit de omgeving van Sevenum heeft een benauwd a tuur beleefd, toen zij op de bromfiets van haar man was gestapt o het dorp inkopen te gaan doen. In het dorp aangekomen, kon zij vehikel, alle vertwijfelde handgrepen ten spijt, niet tot stilstand bre en somber draaide zij rond de stierenstal in een buurtschap, op wijze een solo ronde van Sevenum makend. Tenslotte werd haar derling gedrag opgemerkt. Een smidsknechtje kwam toegelopen en hulpkreten wist de vrouw telkens in het voorbijgaan haar noodto duidelijk te maken. De smid is toen op een zware motorfiets gespro waarmee hij de achtervolging inzette en de op hol geslagen bro spoedig bij de staart had.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULZEN

Op 6 December, 's avonds om zeven uur, vertrokken de Franse commissarissen met de heer Elias als gijzelaar voor de voldoening der wisselbrieven in Europa.

Cassard, met de berstenvolle schepen, zeilde de rivier uit. De kaper van Nantes had zo omme ende bij het derde deel van het Surinaamse bezit bij zich. Hij herademde, toen hij goed en wel uit het verraderlijke bruine water was en de oceaan weer tegen de kielen spoelde. De passaat bolde gedienstig zijn zeilen, en de stroom stuwde hem naar Martinique, terwijl hij zijn uitbundig rapport aan Versailles opstelde. De koning zou nu wel tevreden zijn.

Achter zich liet hij een verarmd en verbitterd Suriname. Ontzaglijke ruzies en twisten barstten los over de verwerking van werkelijke onbillijkheden van ieders aandeel in de 'contributie'. Jaren lang procedeerde men onderling en met de directeuren in het vaderland, die voor de slechte staat der defensie verantwoordelijk waren. Maar tot een bevredigende oplossing is het nooit gekomen.

De plantagehouders, die hun slaven het bos ingestuurd hadden om aan de uitlevering te ontkomen, zonden na het vertrek der Fransen boodschappers uit om het werkvolk terug te roepen. Werkelijk kwamen er enige troepjes terug, die de hut der onvrijheid met vrouw en kroost boven de vrijheid in het oerwoud verkozen. Maar velen zeiden: „De groeten aan de baas, en zeg maar, dat het ons hier veel te goed bevalt. Bedank hem voor zijn grootmoedigheid." En zij sloten zich aan bij de Marrons, de stammen der gedroste slaven, de vrijheidsscharen der Surinaamse jungle.

XII HET LOT VAN BERBICE

Met een eskader van acht schepen was hij in Suriname gekomen, met vijf ging hij naar Martinique terug. Waar waren de drie anderen gebleven?

Zodra Cassard tegen het einde van October zeker was van de Surinaamse buit, was hij al weer met de voorbereiding van een nieuwe onderneming bezig. Want Suriname was maar een deel van Nederlands Guyana. De andere delen waren Essequibo en Berbice, zo genoemd naar de twee rivieren, waarlangs de Zeeuwen al meer dan een eeuw hun plantages hadden.

Er ging lang niet zoveel om als in Suriname, maar toch genoeg om een brandschatten tot een visite te verleiden. Essequibo was al een paar maal in de Spaanse successie-oorlog met een Frans boekaniersbezoek vereerd. Nu was Cassard van mening, dat Berbice ook weleens een beurt mocht hebben. Overal tegelijk kon hij echter niet zijn en omdat hij voorzag, dat de inning der contributie in Suriname veel tijd zou vorderen, droeg hij baron De Moans de la Grasse op, met drie schepen naar Berbice te gaan.

„Ziet u eens. Dit weet ik er van," zei de alwetende, en ontrolde een vrij grote kaart van de Zeeuwse kolonie.

Ieder vroeg zich af, hoe hij aan zoveel nauwkeurige gegevens kwam. Wel, hij had ze van een Zwitser, die hij in Suriname gevangen genomen had. Dit sujet had 2½ jaar in Berbice gediend en nu aan Cassard verteld, wat deze maar van Berbice wilde weten. Hij kende het land, de waterwegen en bospaden, de ligging van het fort Nassau en de voornaamste plantages.

Nassau was een houten geval met palissaden er omheen, 4 bolwerkjes met 4 kanonnetjes. Binnen het fort waren het kantoor, woon- en pakhuis van de kolonie. Alles heel eenvoudig, zoals de Zeeuwen het van de oprichting af gehouden hadden. Een „garnizoen van een man of 15 hoogstens, met een sergeant, zou de tegenstander van De Moans zijn. De ondernemingen lagen te ver uiteen om een burgerwacht van enige betekenis, gelijk in Suriname, op de been te brengen. Eer noch roem viel er te behalen, waarschijnlijk wel een goe buit, en daarom was het immers te doen. De Zwitser zou als gids meegaan. Verraders heb je overal en alle tijden.

„Hoeveel man krijg ik mee?" vroeg de baron, wie de opdracht wel aanstond.

„500 man, troepen en flibustiers. Vermoedelijk zal er niet gevochten worden, maar u kunt ze nodig hebben voor het sleepen transportwerk. Daarna keert u naar Martinique terug. Misschien is u wel eerder thuis dan ik."

Begin November zeilde De Moans de rivier van Suriname uit. Zes dagen later voer hij de prachtige rivier op. Ongezien passeerde hij de brandwacht, een reduit, halfweg de riviermond en het fort Nassau. Bij gebrek aan volk was deze reduit onbemand.

Dwars door het lage, moerassige land, de tropische jungle met zwaar overhangend geboomte vol apen en krijsende vogels, voeren de schepen langzaam naar boven tot aan de eerste grote plantage. Maar lang voordat de negers in de riettuinen de schepen zagen, waren gedienstige Indianen in hun snelle korjalen reeds naar het fort geroeid om de commandant in te lichten. Hun ontging niets. Zij roken als het ware onraad. Tussen onze mensen de Indianen was de verhouding van het begin der kolonisatie af zeer goed.

De Hollandse commandant der kolonie was geen militair, maar een gewoon burger. Hij heette Steven de Waterman. Hij kon weinig anders doen dan de komende gebeurtenissen afwachten. Illusies over de uitkomst maakte hij zich niet. De Fransen konden aan land gaan, waar ze wilden. Zij deden dit bij de rivierbocht niet ver van het fort.

Het was waarlijk onnodige moeite en overbodige voorzichtigheid van De Moans, daar een soort kamp op te slaan met schansen en mortieren. Hij had zonder risico gerust een rechtstreekse aanval kunnen doen en het 'fort' Nassau met een aanloopje kunnen nemen. Maar misschien stelde hij er een eer in, zijn doel zonder geweld te bereiken.

Hij zond ten minste tegen de avond een Frans officier, De Ligondis, met een wit vaantje naar het fort. De boodschap kennen wij van de vorige gelegenheden. Ook de represailles bij weigering. Verbranden, ruineren. De Fransen zouden er evenwel een zware dobbe hebben, de ver uiteenli plantages één voor één te deren en af te branden. V dat De Moans het minder slachtige middel der brand ting prefereerde.

De Waterman hoorde de cier met ongeduld en waardig aan. Jawel, he oorlog. Maar wat hadden me en eenzame, hard wer suikerboeren met de oor maken! Waarom zei m niet, dat hij hier de ver de baten van hun moeizaa beid kwam roven en daar zeerovers meegebracht Waarom eiste de baron in kamp niet de hele kolon voor de koning van Fran Dan viel er niets te verwo en kon men gevoeglijk aan respectieve overheden vredesonderhandelingen slissing laten, wat het Berbice zou zijn.

„U wenst dus aan onze matie geen gevolg te vroeg De Ligondis hoo zijn snufneus in de lucht.

„Zeg maar aan uw co deur, dat ik nog huskru en kogels, en zijn voo zal afwachten."